

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA

18.Pf.20.392/2014/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Zolnai Dóra ügyvéd (**felperesi képviselő címe**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek - a Dr. Kiss Csaba ügyvéd (**alperesi képviselő címe**) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen biztosítási összeg megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 11.P.22.852/2012/28. számú ítélete ellen az alperes 29. sorszáma alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 15 napon belül 40 000 (Negyvenezer) forint összegű másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

A felperes mint szerződő fél és biztosított, valamint az alperes mint biztosító között 2011. május 14. napi kockázatviselési kezdő időponttal, a felperes házastársa kizárólagos tulajdonjogát képező **ingatlan címe** szám alatti ingatlan kockázatviselési hely vonatkozásában, a 80 m² alapterületű lakóépület részében 20 000 000 Ft biztosítási összegben, a 480 m² alapterületű szilárd falazatú melléképület részében 48 000 000 Ft biztosítási összegben komfort alapbiztosítási fedezet-csomag elnevezésű lakásbiztosítási szerződés jött létre.

A szerződés részét képező „Épület és ingóság alapbiztosítási feltétel” elnevezésű általános szerződési feltételek III. pontja szerint a vihar - az 5. pont meghatározása értelmében olyan légmozgás, amelynek sebessége eléri óránként az 54 km-t, beleértve ha a megrongált tetőn, ajtón, ablakon keresztül egyidejűleg beömlő csapadékvíz a biztosított vagyontárgyakban kárt okoz - biztosítási eseménynek minősül. A VI.A.1. és VI.A.2. pontok értelmében a szerződés alapján a biztosító megtéríti a biztosítási események által okozott károk káridőpontra, új értéken számított helyreállítási költségeit. Az új érték megállapításának alapja a károsodottal azonos méretű és kivitelezési színvonalú, azonos anyagokból készített épület helyreállításának költsége.

2011. július 20-án az ingatlant, a felperes által az alperes felé 2011. július 21-én szóban és 2011. július 22-én írásban is bejelentett viharokár érte.

Az alperes 2011. szeptember 27-én a viharokár alapján összesen 2 310 524 Ft összeget utalt át a felperes házastársa részére.

A felperes keresetében a meg nem térült biztosítási összeg címén kérte kötelezni az alperest további 10 469 633 Ft tőke, a tőke után 2011. július 21. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatai, valamint a perköltség megfizetésére.

Az alperes a biztosítottól eltérő személy tulajdonjogát képező ingatlanra vonatkozó biztosítási érdek hiányára, de egyébként a szerződésszerű teljesítésre hivatkozva a kereset elutasítását és a felperesnek perköltségében marasztalását kérte.

Az elsőfokú bíróság 28. sorszámu ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 8 522 979 Ft-ot és ennek 2011. július 21. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatát, valamint 318 680 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A felperest 65 294 Ft állam által előlegezett költség, az alperest 508 842 Ft le nem rótt illeték és 278 356 Ft állam által előlegezett költség állam javára megfizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolása szerint az alperes a jóhiszemű joggyakorlás követelményével ellentétesen hivatkozott arra, hogy a biztosítási érdek hiányában a biztosítási szerződés nem jött létre. A szerződéskötéskor nem kifogásolta, hogy a felperesnek nincs tulajdonjoga a biztosítandó ingatlanban, elfogadta az erre vonatkozó ajánlatot, majd a díjbefizetéseket. Ezzel együtt a felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a biztosított vagyontárgy megóvásában érdekelt, ugyanis mint adós személyi kötelezettje olyan kölcsön jogviszonynak, amely alapján a hitelező jelzálogjoga az ingatlanra bejegyzésre került. Az általános szerződési feltételek VI.A.1. pontja értelmében a szerződés alapján az alperes köteles volt megtéríteni a biztosítási események - így a viharokár - által okozott károk káridőponti új értéken számított helyreállítási költségeit. A perben beszerzett alap- és kiegészítő szakvélemény szerint a 2011-es avultatott bruttó javítási költségek mértéke összesen az ingatlan vonatkozásában 10 833 503 Ft. Ebből levonandó a ténylegesen az alperes által már kifizetett szolgáltatás, így a fennmaradó 8 522 979 Ft tőke és a kárbejelentéstől számított, a Ptk. 301. §-ának (1) bekezdése szerinti késedelmi kamat megfizetésére köteles az alperes. A kár részeként a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a viharral összefüggésben a fagyasztószekrényben elhelyezett milyen mértékű és értékű élelmiszer ment tönkre, az erre vonatkozó részben a keresetet az elsőfokú bíróság elutasította.

A Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján rendelkezett az állam által előlegezett költségek és a perköltség viseléséről úgy, hogy az alperes köteles viselni pervesztességéhez igazodóan a le nem rótt kereseti illetéket és az előlegezett szakértői díjakat; a felperes köteles viselni pervesztességéhez igazodóan az előlegezett szakértői díjakat, míg a részleges személyes költségmentessége folytán a pervesztessége arányában le nem rótt illetéket a

6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli. Ugyanezen jogszabályi rendelkezés szerint köteles az alperes a pervesztességével arányosan a felperes javára ügyvédi munkadíj mint perköltség-különbözet megfizetésére.

Az első fokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte az ítélet részbeni megváltoztatását, a marasztalás tőkeösszegének 6 519 181 Ft-ra leszállítását, a felperesnek az ehhez igazodó első- és másodfokú perköltségében marasztalását. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen marasztalta az alperest a javítási költségek bruttó összegében, mivel csak a nettó javítási költségek megfizetésére köteles.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helyes indokai alapján való helybenhagyását, az alperesnek másodfokú költségében marasztalását kérte. Rámutatott arra, hogy a felek között létrejött biztosítási szerződés nem tartalmaz olyan kikötést, amely alátámasztaná az alperes azon hivatkozását, hogy kizárólag a nettó javítási költségek megfizetésére lenne köteles. A bekövetkezett kár által okozott javítási munkálatok elvégzéséhez szükséges alapanyagok vásárlása, munkadíjak kifizetése során a felperesnél felmerült az Áfa összege is, amelynek visszaigénylésére nem is lenne jogosult.

Az ítélet tábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján fellebbezés hiányában nem érintette az első fokú ítéletnek az alperest 6 519 181 Ft tőke és járulékai részében marasztaló rendelkezéseit, a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja értelmében tárgyaláson kívül bírálta el, és azt a következők szerint nem találta alaposnak:

Az elsőfokú bíróság a kérelem és az ellenkérelem keretei között a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékoknak a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti mérlegelésével a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetéseivel az ítélet tábla teljes mértékben egyetértett.

A fellebbezés egyetlen vitatott kérdése volt, hogy a biztosítási esemény alapján az alperes az Áfa összegét is tartalmazó bruttó vagy az Áfa összegét figyelmen kívül hagyó nettó helyreállítási költségek megtérítésére köteles-e.

Helytállóan hivatkozott arra a felperes, hogy a felek között létrejött biztosítási szerződés részét képező általános szerződési feltételek a biztosító káridőpont, új értéken számított helyreállítási költségek megtérítésének a kötelezettségét írják elő, és nem tartalmaznak olyan kikötéseket, amelyek a megtérítési kötelezettséget akár az Áfa visszatérítési jogosultság igazolásától teszik függővé, akár az Áfa összegét figyelmen kívül hagyják.

A 2014. március 14. napjáig hatályos Ptk. (a továbbiakban: Ptk.) 277. §-ának (1) bekezdése szerint a szerződéseket tartalmuknak megfelelően, a megszabott helyen és időben, a megállapított mennyiség, minőség és választék szerint kell teljesíteni.

A Ptk. 536. §-ának (1) bekezdése értelmében biztosítási szerződés alapján a biztosító meghatározott jövőbeni esemény (biztosítási esemény) bekövetkeztétől függően bizonyos összegnek megfizetésére vagy más szolgáltatás teljesítésére, a biztosított illetőleg a másik szerződő fél pedig díj fizetésére kötelezi magát.

A peres felek között létrejött biztosítási szerződés alapján az alperes nem kártérítés, hanem szerződéses szolgáltatás nyújtására volt köteles, a szolgáltatást a szerződésben foglaltak szerint kellett teljesítenie. A szerződés korlátozó rendelkezése hiányában a helyreállítási költség az általános forgalmi adót is magában foglalja. Az általános forgalmi adó ugyanis a javítási szolgáltatás járulékos költsége, amely a helyreállítás költségeit terheli, ebből következően az alperes függetlenül attól, hogy a javítás ténylegesen megtörtént-e vagy sem, az Áfával együtt számított helyreállítási költséget köteles teljes költségként megfizetni. Az alperes a biztosítási szerződésben többek között az épületkár megtérítésére kötelezte magát, amely nem az újjáépítési munkák elvégzésekor, hanem a biztosítási esemény bekövetkezésekor keletkezett. A felperesnek nem volt olyan szerződéses kötelezettsége, hogy a biztosítási összeget a kárt szenvedett épületek helyreállítására fordítsa, mindebből okszerűen következik, hogy a kár mértéke és az alperes szolgáltatási kötelezettsége szempontjából közömbös, hogy a felperes az újjáépítési munkálatokat ténylegesen elvégzi-e vagy sem, a biztosítási szerződés szerint ettől függetlenül őt a helyreállítás teljes bizonyított, a forgalmi adóval terhelt felmerült költsége megilleti. Ezt az álláspontot támasztja alá a következőkes bírói gyakorlat, így a BH 1995. 218, BDT 2005. 1090. számú döntések.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján és annak a Pp. 254. §-a (3) bekezdése szerinti helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Az alperes a fellebbezési eljárásban teljesen peresztes lett, ezért az ítéltábla őt kötelezte a jogi képviselővel eljár felperes költségének megtérítésére a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíjban jelentkező perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján, de a 3. §-ának (6) bekezdése szerint a kifejtett tevékenységhez igazodó mérsékelt összegben állapította meg.

A perköltség vonatkozásában a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapult.

D e b r e c e n, 2014. július 1.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Pribula László s.k. előadó bíró,
Dr. Bakó Pál s.k. bíró

A kiadmány hitelél:

tisztviselő